

Ingvar Lidholm

Vindarnas klagan
Troget och milt
ur Ett drömspel 1981

Vindarnas klagan

Födda under himmelens skyar
jagades vi av Indras ljungeldar
ner på den stoftiga jorden...

Åkrarnas strö solkade våra fötter;
landsvägarnas damm, städernas rökar,
måtte vi fördraga...

Ut på vida havet sträckte vi
att lufta våra lungor,
skaka våra vingar,
och tvätta våra fötter.

Indra, himmelens herre,
hör oss!
Hör när vi sucka!

Jorden är icke ren,
livet är icke gott,
mänskorna icke onda,
icke goda heller.

De leva som de kunna,
en dag om sänder.
Fötter att trampa fingo de,
vingar icke.
Dammiga bliva de, är skulden deras
eller din?

Vindarna, vi luftens barn,
föra mänskornas klagan.
Det är vi, vindarna,
luftens barn,

Solo

Ack vänner, icke dessa toner,
utan låtom oss uppstämma angenämare
och glädjerikare!

Solo

Glädje, sköna gudagnista,
dotter av Elysium,
eldbesjälade vi drista
träda till ditt helga rum.

Se, din trollmakt sammanlöder
vad som åtskilt tiden ställt;
alla människor bliva bröder,
där du dina vingar fällt.

Kör

Se, din trollmakt sammanlöder etc

Solokvartett

Den ett lyckokast har vunnit
att en väns förtrogne bli,
den ett älskligt viv har funnit
må sitt jubel stämma i.

Så ock den som vann en enda
själsförvant på jordens rund.
Den det ej förmått må vända
gråtande från ditt förbund.

Kör

Så ock den som vann en enda etc

Solokvartett

Glädje alla väsen njuta
av naturens rika vår,
goda liksom onda sluta
till i dina rosenspår.

som ur människobrust dem vi gått igenom,
lärt oss dessa kvalens toner...

I sjukrum, på slagfält, i barnkamrar mest
där nyfödda kvida,
klaga, skrika av smärtan att vara till.

Det är vi,
vi, vindarna,
som vina och vinsla.
Ve! Ve! Ve!
August Strindberg

Troget och milt

Troget och milt vill jag älska dig.
ty kärleken är mild.
Allt vill jag göra för dig!

Våren står och väntar på oss
det korta livet förgår.

Troget och milt vill jag älska dig,
ty kärleken är mild.
Allt vill jag göra för dig!

Daniel Börz

I mörkret av röster

1

Natten

Drömde om dig
i natt, älskade
vän Om din
skyddslöshet
Och jag såg
att jag skulle
vara hos
dig, alltid

2

Är det enda folket
alla de döda?

Ja! Alla de döda
och alla de levande
Då också de ofödda?
Ja! Vad trodde du!
Bara så är vi nära

3

Gud, som är de
levandes Gud Ropar ingen
till dig bland de döda?
De levande ropar till dig,
att du hör Hör mig!
Hör också de döda
Var inte rädd

4

Om vi inte hör
varandras röst, var
hamnar vi då?
I mörkret, i mörkret av röster
Om vi inte ser
i mörkret av röster?

5

Ser in i klangernas öga
i iris skiftningar
kring pupillens
vidgande eller krympande
mörker
Ingen klang
entydig, konstant
Varje tons stege
går över i en annan
Olika stegar
mot oändligheten
Också mörkets centrum
finns överallt-

6

antiphthongon

Vi är förbundna
också i utplåningen
I dess mörker Så
sjunger mörkret
Tills också
det tystnar

7

Paradismusiken gör mycket ont
Den klingar som ren smärta, oförutsägbar
Inte heller från Paradiset
ska jag vända bort ansiktet
Mörkgnistrande ser du på mig
Jag hör hjärtslagen, ett och ett

8

O rör vid mig
med ditt yttersta språks
fingrar Mot
universums innersta
gräns Ytterst
Då rör jag
också vid dig-

9

Dina mörka, inre kristaller
Ska de rubbas ur sitt läge
Ser skimret, vibrerande
Skimret av mörker, som inte kan synas
utan ljus
Jag skulle röra vid dem

10

Också ångesten är
som den djupa logos
utan gräns
Var finns
dess dörrar?

11

Du som finns
för mig, med din
existens, din kärlek
En gång
ska inte heller du
finnas Då finns
inte heller jag

Maurice Ravel

Trois chansons

1. Nicolette/ Nicolette

Nicolette, om aftonen
gick hon sig ut på ängen
för att plocka tusensköna,
narciss och liljekonvalj.
Dansade av glädje,
kikade hit och dit, åt alla håll.

Mötte hon en gammal knarrig varg,
alldeles lurvig, med glimten i ögat.
"Hallå, min Nicolette,
är du inte på väg till Mormor?"
Andlöst flydde Nicolette,
tappade mössan och de vita skorna

Mötte hon en fager gosse
i blåa byxor och grå jacka:
"Hallå, min Nicolette,
vill du inte ha en trogen vän?"
Förståndigt vände hon, stackars Nicolette,
mycket sakta, med sorg i hjärtat.

Mötte hon en grånad herre,
krokig, ful, stinkande och tjock:
"Hallå, min Nicolette,
vill du inte ha alla dessa pengar?"
Strax var hon i hans armar, kära Nicolette
aldrig mer återvände hon till ängen.

2. Trois beaux oiseaux du Paradis/ Tre vackra fåglar från paradiset

Tre vackra fåglar från paradiset,
(min vän är ute i kriget)
Ere vackra fåglar från paradiset
har flugit förbi här.

Den första var blåare än himlen.
(min vän är ute i kriget)
den andra var vit som snö
den tredje gyllene röd.

"Jag bär en himmelsblå blick.

(din vän är ute i kriget)

"Och jag, på en vacker snövit panna,
skall lämna en kyss, ännu renare."

"Du gyllene fågel från paradiset,

(min vän är ute i kriget)

du gyllene fågel från paradiset,
vad bär du med dig då?"

"Ett vackert hjärta, djuprött.

(din vän är ute i kriget)"...

"Åh, jag känner mitt hjärta kallna...
Bär bort det också."

3. Ronde/Rondo

Les Vieilles/Gummorna:

Gå inte till Ormondeskogen,

unga flickor, gå inte dit:

Den är full av satyrer,
av centaurer, av onda andar,
av trollgubbar och maror,

av jättar, av dvärgar,

av fauner, av lyktgubbar, av vampyrer,
djävlar, satar, smådjävlar.

av bockfotingar, av tomtar, av demoner,
av varulvar, av alfer, av pysslingar.

av trollkarlar och av svartkonstnärer, av
blodsugare,

av sylfer, av ludna troll,

av cykloper, av djinner, vättar,
näckare, andebesvärjare, jordandar...

Gå inte till Ormondeskogen!

Les Vieux/Gubbarna:

Gå inte till Ormondeskogen.

unga gossar, gå inte dit:

Den är full av fauner.
av backantinnor och av onda feer.

av satyrinnor, av jättinnor.

och av andebesvärjerskor,

av centaurinnor och av djävlinnor,
häxor fränt Blåkulla,

av trollgummor och av demoner.

av spöken, av nymfer. av småfolk.

huldror, dryader. sjöjungfrur. amasoner.

vittror, dvärgar, vålnader, tomtar,

maror, gorgoner, hydror...

Gå inte till Ormondeskogen!

Les Filles/Flickorna:

Vi går inte till Ormondeskogen mer.

Där finns inga satyrer längre.

inga trollgubbar, inga nattmaror,

inga jättar och dvärgar.

fauner, lyktgubbar, vampyrer,

djävlar, satar, smådjävlar,

bockfotingar, vättar, demoner,

varulvar eller alfer, pysslingar,

inga trollkarlar eller svartkonstnärer,

vampyrer, sylfer, ludna troll,

cykloper, djinner, kanaljer,

vålnader, skogstroll, skogsandar,

näckar, troll, andebesvärjare, jordandar...

Les Garçons/Gossarna:

Nej, aldrig mer går vi dit,

inga nymfer

eller onda feer.

Inga jättinnor, nej.

Satyrinnor, nej.

Inga fauner, nej!

Centaurinnor,

sjöjungfrur

vittror

eller amasoner.

huldror, dryader, skogsrån,

vålnader, tomtar, maror.

gorgoner, hydror..

Gå inte till Ormondeskogen!

de oförsiktiga gummorna.

de oförsiktiga gubbarna

har skrämt bort dem!

Clement Janequin

La guerre

La bataille de Marignan/

Kriget

Slaget vid Marignano

Del I

Lyssna ni alla galliska adelsmän
till den store kung Frans I:s seger.
Och ni skall höra, om ni lyssnar väl
hur skott ljuder från alla håll.
Blås i era flöjter, slå på era trummor,
blås, spela, låt dem ljuda hela tiden,
snurra runt, vänd er, i tur och ordning
blås, spela, låt dem ljuda hela tiden.
Äventyrare, goda kamrater,
korsa samtidigt era påkar,
samla ihop er snabbt, fina gascognare,
hakeböss-skyttar, låt er höras,
ni adelsmän, sitt upp i sadlarna,
beväpna er, ta era sköldar, ni gunstlingar
var djärva och snabba med lansen!
Slå ner dem, låt dem skära tänder!
Var djärva och fyllda av glädje.
Alarm, alarm!
Låt alla se prydliga ut,
för den franska liljan,
den värdefullaste blomman,
är här i egen hög person (Frans I).
Ladda de små och stora kanonerna
för att öppna upp för vapenbröderna
så att de kan döda dessa burgunder.
Låt trumpeter och horn ljuda!

Del II

Fan fan, fre re le le lan fan. Fa ri rar i ra.
Lägg på sadel... Samlas vid flaggan
Var hälsade ni ryttare i kavalleriet
Farirarirariron... Hälsa flaggan.
Broder le le lan fan...
Bullra, dåna,
låt stenkastare och lättkanoner ljuda
så vi kan närma oss burgunderna
teu teu pedou pedou...
Ge upp ni burgunder,
lämna platsen, ge er iväg, töm den!

Skjut inte längre med kanonerna,
Platsen måste överges.
Tarirarira... la la la...Pon pon pon...
Mod, Frankrike, slå hårt.
Chippe choppe, fackla se upp
Zin zin patipatac... döda döda...
Slå, skjut ner, rusa på dem, döda,
omringa dem, Frankrike, tarirarira..., mod.
Slå ner dem, låt dem skära tänder,
gör dem förlamade av chocken!
Frankrike, mod, de flyr,
de skyndar sig iväg, mod kamrater,
slå hårt, döda dessa burgunder.
De är förvirrade och förlorade.
Var modiga, följ efter, följ nära efter,
ge dem inte någon chans, låt dem dö.
Skam! Vid Gud, allt är förlorat!
Segev till den store kung Frans !!

Översättning Gunilla Petersén

Francis Poulenc

Figure Humaine

I. De tous les printemps du monde.../
Av alla vårar på jorden

Av alla vårar på jorden
är denna den fulaste.
Av alla mina sätt att vara
är det förtröstansfulla det bästa.

Gräset lyfter snön
som en gravsten.
Och jag sover i stormen
och vaknar med klara ögon.

Den långsamma, korta tiden
uppsöker mitt innersta och fullbordas
för att jag ska kunna möta någon
där alla gator måste gå förbi.

Jag hör inte vidundret tala,
jag känner dem, allt de har sagt;
jag ser bara de vackra ansiktena,

de goda självsäkra ansiktena.

säkra att snart ödelägga sina herrar.

II. En chantant, les servantes s'élancent/
Sjungande springer tjänsteflickorna

Sjungande springer tjänsteflickorna
för att städa platsen där man dödade
flickor som faller på knä i dammet
deras händer blå av källarkyla
som en erfarenhet;
en stor glädjens morgon.

Se deras döda händer
utstå dessa vattniga ögon.
Det är dagsländans klädnad
livets sista.
Stenarna faller, försvinner
i det vidsträckta, flyktiga vattnet.

Timmarnas sista klädnad,
knapp ett minne
i de brunnar där dygden sinat
i den långa skrymmande frånvaron,
och man överlämnar sig åt svaghetens
tjuskraft,
köttet, det ömma.

III. Aussi bas que le silence/
Djupt som tystnaden

Djupt som tystnaden
hos den i jord begravde
-- blott skuggor under huvudskålen.

entonigt , klanglöst
som hösten i dammen
simmig av skam:

giftet berövat sin blomma
och sina gyllene vilddjur
loskar natt över människan.

IV. Toi ma patiente/ Du, min tålmodiga

Du, min tålmodiga,
min tålmodighet, min anförvant
strupe, högt lyftad,
den långsamma nattens orgel
du vördnad som i din nåd
håller alla himlar gömda, red
åt hämnden
en bädd där jag skall framfödas.

V. Riant du ciel et des planètes/
Skrattande åt himlar och planeter

Skrattande åt himlar och planeter
med munnen full av självtillräcklighet
önskar sig de vise
söner
och söners söner
tills de stupar av utmattning.

Tiden beaktar blott dårarna,
blott deras outgrundlighet grönskar.
Åt de vise blott löje.

VI. Le jour m'étonne et la nuit/
Dagen förvånar mig

Dagen förvånar mig
och natten gör mig rädd.
Sommaren hemsöker mig
och vintern förföljer mig.
Ett djur i snön har satt
sina tassar i sanden eller i dyn,
tassar som kommit längre ifrån än mina
steg
på en stig där döden
lämnat livets avtryck kvar.

VII. La menace sous le ciel rouge/
Hotet under den röda himlen

Hotet under den röda himlen
kom fram under käftar
under skal, länkar

i en kedja glatt och tung.

Livet utdelades frikostigt
så att döden skulle ta på allvar
den tribut som betalades
utan avräkning.

Döden var kärlekens gud.
Och segrarna föll avsvimmade
över sina offer i en kyss.
Rötan växte sig djäv

och likväl slöt sig grottan
under den röda himlen
under törsten efter blod
under dödshungern.

Den brukbara jorden utplånade
de i förväg grävda gravarna.
Barnen var ej längre rädda
för mödrars outgrundlighet.

Och dumheten och vansinnet
och lågheten gav plats
för människan och människans broder
som inte längre kämpade mot livet

för den oförstörbara människan.

VIII. Liberté/Frihet

På mina skolböcker
på min pulpet och träden
på sanden och snön
skriver jag ditt namn

På alla lästa sidor
på alla vita sidor
sten, blod, papper eller aska
skriver jag ditt namn

På de förgyllda bilderna
på krigarnas vapen
på kungarnas krona
skriver jag ditt namn

På djungeln och öknen
på fågelns bo och ginsten
på ekot från min barndom
skriver jag ditt namn

På nätternas under
på dagarnas vita bröd
på de sammanlänkade årtiderna
skriver jag ditt namn

På alla himmelsblå lappar
på dammen den mögliga solen
på sjön den levande månen
skriver jag ditt namn

På fälten på horisonten
på fåglarnas vingar
och på skuggornas kvarn
skriver jag ditt namn

På varje morgonrodnad
på havet, på båtarna
på de vansinniga bergen
skriver jag ditt namn

På molnens skum
på stormens svett
på det täta och smaklösa regnet
skriver jag ditt namn

På de tindrande formerna
på färgernas klockor
på den fysiska sanningen
skriver jag ditt namn

På de livliga vägarna
på de breda vägarna
på torgen som svämmar över
skriver jag ditt namn

På lampan som tänds
på lampan som släcks
på de återförenade familjerna
skriver jag ditt namn

På frukten kluven itu
av spegeln och av mitt rum
på sängen, den tomma musslan
skriver jag ditt namn

På min hund, glupsk och mild
på hans spetsade öron
på hans fumliga tass
skriver jag ditt namn

På min dörrs språngbräda
på de välbekanta tingen
på strömmen av välsignad eld
skriver jag ditt namn

På varje förenat kött
på mina vänners panna
på varje hand som sträcks ut
skriver jag ditt namn

På överraskningarnas ruta
på de uppmärksamma läpparna
ovan tystnaden
skriver jag ditt namn

På mina förstörda gömställen
på mina sammanstörtande fyrton
på långtråkighetens väggar
skriver jag ditt namn

Svensk översättning: Sven Smedberg